

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Cornelius Nepos perperam vulgo Aemilius Probvs dictus,
De Vita Excellentivm Imperatorvm**

Nepos, Cornelius

Lipsiae, MDCCXIV

VD18 12591890

VII. Alcibiades.

urn:nbn:de:gbv:45:1-16472

cum ¹⁵ legisset probassetque, dum obsignatur,
¹⁶ alterum ¹⁷ pari magnitudine, ut discerni non
 posset, signatum ¹⁸ subiecit, in quo accuratissi-
 me ¹⁹ eius auaritiam perfidiamque accusarat.
 Hinc Lysander domum cum rediisset, postquam ³
 de suis rebus gestis apud maximum magistra-
 tum, quae voluerat, dixerat, testimonii loco
 librum a Pharnabazo datum tradidit. Hunc,
²⁰ summoto Lysandro, cum ephori cognosserent,
 ipsi legendum dederunt. Ita ille imprudens
 ipse suus fuit accusator.

¹⁴ quem] librum s. epistolam.

¹⁵ legisset] Lysander.

¹⁶ alterum] librum s. epistolam.

¹⁷ pari] i. e. in.

¹⁸ subiecit] untergeschoben.

¹⁹ eius] Lyfandri.

²⁰ summoto Lysandro] nachdem er hat einen abtritt nehmen müssen.

VII.

ALCIBIADES.

ARGUMENTVM.

1. Alcibiades & vitiis & virtutibus, prout tempora poscebant, insignis;
2. optimis praceptoribus usus, a multis adolescens amatus est, & ipse post multos amauit.
3. Belli dux contra Syracusanos delectus, in suspicionem venit, Hermas deieisse, & mysteria domi facere.
4. Quo crimine domum vacatus, cum Thurios, Elidem, Thebas evasisset, deuouetur: quam iniuriam, Spartanis inseruendo, vindicat.
5. Sed his quoque suspectus, ad Tissaphernem venit, & Atheniensium exercitui conciliatus, res eorum insigniter auget.
6. Bene ob id domi exceptus, resacratur.
7. Sed apud Cymen minus felix, iniuria rursus grauatus, in Thraciam concedit:
8. ciuibus tamen apud Egos flumen bene, ut vt frustra, consulit, Lysandro incantos opprimente.
9. Ita spe patriae

*orbatus, in Thraciam redit, inde in Asiam ad Pharnabazum,
ut regis colloquio potiatur. 10. Ibi in insidias illapsus,
cum incendio se eriperet, telis conficitur: II. infamatus &
multis; a clarissimis historicis laudatus.*

I. **A**lcibiades Cliniae filius, Atheniensis. In hoc
¹ natura, quid efficere possit, videtur experta.
Constat enim inter omnes, qui de eo ² memoriae
prodiderunt, nihil ³ illo fuisse excellentius,
2 vel in vitiis, vel in ⁴ virtutibus. Natus in ⁵ am-
plissima ciuitate, ⁶ summo genere, ⁷ omnium
aetatis suae multo formosissimus, ad omnes res
aptus, ⁸ consiliique plenus. Namque imperator
fuit summus ⁹ mari & terra: disertus, vt impri-
mis ¹⁰ dicendo valeret: & tanta erat commen-
datio oris atque orationis, vt nemo ei dicendo
posset resistere. Idem cum tempus posceret, la-
3 boriosus, patiens, liberalis, ¹¹ splendidus, non

Cap. I. ¹ natura] das naturell.

² memoriae prodiderunt] die was zum andenken aufge-
zeichnet haben.

³ illo] prae.

⁴ vel in virtutibus] Maximarum non expressa, sed
adumbrata signa virtutum, Cicero pro Coelio cap. 5
vocat de Catilina locutus. C.

⁵ amplissima ciuitate] Athenis. Ad has laudes perti-
net, quod Val. Maximus VI. ⁹ dicit, fortunam nostro
nobilitatem eximiam, abundantes dinitias, formam praestan-
tissimam, fauorem ciuium propensum, summa imperia, praeci-
puas potentiae vires, flagrantissimum ingenium adsignasse. 6.

⁶ summo] ex.

⁷ omnium] in numero omnium.

⁸ consiliique] i. e. copia.

⁹ mari] in.

¹⁰ dicendo] i. e. in.

¹¹ splendidus] er that sich vor, und ließ sich sehen.

minus

minus in vita, quam victu: adfabilis, blandus, 4
 12 temporibus callidissime inferuiens. Idem,
 simul ac se 13 remiserat, nec causa suberat, qua-
 re animi laborem perferret, luxuriosus, dissolu-
 tus, libidinosus, intemperans reperiebatur: ut
 omnes admirarentur, in 14 uno homine tantam
 inesse dissimilitudinem, tamque diuersam na-
 turam.

Educatus est in domo 1 Periclis (2 priuignus II
 enim eius fuisse dicitur) eruditus a 3 Socrate.
 sacerum habuit Hipponicum, 4 omnium Grae-
 cae linguae 5 eloquentia disertissimum. ut, si
 6 ipse fingere vellet, neque plura bona reminisci,
 neque maiora posset consequi, quam vel fortuna
 vel natura tribuerat. 7 Ineunte adolescentia 2

12 temporibus callidissime inferuiens] er wuste sich in die
 zeit zu schiken. Hinc est, quod Plutarchus p. 203 illum
 chamaeleonti comparat. Nam poterat se assimilare &
 similes affectus fingere cum institutis & viuendi ratio-
 nibus, mutabilior chamaeleonte.

13 se remiserat] quando paullo liberius viuere lube-
 bat, wenn er ein wenig ausgelassen war.

14 in uno homine tantam dissimilitudinem] Conferas ve-
 lim, quae Cicero pro Caelio cap. 5 & 6 de diuersa na-
 tura & inter se pugnantibus studiis Catilinae prodit. C.

Cap. II. 1 in domo Periclis] summi viri & imperatoris
 Atheniensium, quem Plutarchus cum Fabio Maximo
 comparavit. C.

2 priuignus eius fuisse] sororis filius, Gell. XV. 17 αδελφο-
 ος, Diod. XII. 98. C.

3 Socrate] Philosopho magno & morum acerrimo
 censore Atheniensium.

4 omnium] in numero.

5 eloquentia] in.

6 ipse] Alcibiades,

7 ineunte] i. e. in.

amatus est a multis ⁸ more Graecorum: ⁹ in eis
a Socrate, de quo mentionem facit ¹⁰ Plato in
¹¹ *symposio*. namque ¹² eum induxit commen-
morantem, se pernoctasse cum Socrate, neque ali-
ter ab eo surrexisse, ac filius a parente debuerit.
¹³ Posteaquam robustior est factus, non minus
multos amauit. in quorum amore, quoad lici-
tum est, ¹⁴ odiosa multa delicate iocoseque fe-
cit: quae referremus, nisi maiora potioraque
haberemus.

III ¹ Bello Peloponnesiaco ² huius consilio atque
auctoritate Athenienses bellum ³ Syracusanis
indixerunt: ad quod gerendum ipse dux dele-
² ctus est. Duo praeterea collegae dati, Nicias &
Lamachus. Id cum appararetur, prius quam
clavis exiret, accidit, ut ⁴ vna nocte omnes

⁸ more] ex. nach.

⁹ in eis] inter eos.

¹⁰ Plato] Platonis Graeca verba p. 293 ed. Basil. sunt:
Ἐδὲν περιττότερον παταδίδαφηνάς ἀνέσν μετὰ Σωκρά-
τος, οὐτε μετὰ πατρὸς παθεῖσθον, οὐδὲ λόφος περιστύχες. C.

¹¹ *symposio*] libro, cui titulus: *coniuinum*.

¹² eum] Alcibiadem.

¹³ odiosa multa] multa, quae alias erant odiosa, ama-
toribus suis per iocum dixit & fecit.

Cap III. ¹ bello] in.

² huius consilio bellum Syracus.] Antea sub amicitiae spe-
cie iis auxilia tulerant, qui a Syracusanis premebantur:
nunc Alcibiades fuit populum μεγάλα πείσας ἐπίγειον
αὐτός τε μεζόνων ὀργεγόμενος. Nam praeter Pelopon-
nesum, etiam Carthaginem & Italiam animo comple-
tebatur, ad quos conatus bellum Siculum necessarium
videbat. Plutarch. p. 199. C.

³ Syracusanis] Syracusae vrbs potens Siciliae insulae
in mari mediterran. Vid. Tab. IV.

⁴ vna] in.

Hermae,

⁵ Hermae, qui in oppido erant Athenis deiicerentur, praeter vnum, qui ante ianuam ⁶ Andocidis erat, Andocidisque Hermes vocatus est. hoc cum appareret, non sine magna multorum consensione esse factum, quod non ad privatam, sed ad publicam rem pertineret, magnus ⁷ multitudini timor est iniectus, ne ⁸ qua repentina vis in ciuitate existeret, quae libertatem opprimeret populi. Hoc maxime ⁹ conuenire in Alcibiadem videbatur, quod & ¹⁰ potentior, & maior, quam ¹¹ priuatus, existimabatur. Mul-

⁵ Hermae deiicerentur] Statuae erant Mercuriales τερεγγείαι, κυκλιστές, ἀχειρεῖαι ἀποδεξ. quadratae, cubi figura, sine manibus & pedibus, positae in vestibulis tam priuatarum, quam sacraum aedium. Hac formam sermonis & eloquentiae notabant, quae, quounque inciderit, instar cubi firmiter sedeat: in sene etiam consiliis foecunda, ubi manus, pedes, id est corporis vires defecerint. Thucyd. VI. p. 429. Suidas p. 1044. Plutarch. extremo lib. An seni resp. gerenda. C.

⁶ Andocidis Hermes] Andocides orator, e posteris, ut putabatur, Vlyssis, Plutarch. p. 201, cuius aliquot orationes supersunt. C.

⁷ multitudini timor est iniectus] Fama erat, Corinthios Hermas deiicisse propter colonos suos Syracusios, ut Athenienses portento retincent a bello Siculo. Verum populus hunc rumorem neglexit, plus sibi ab intestino malo, quam externo periculo metuens. Plutarch. p. 200. C.

⁸ qua] aliqua.

⁹ conuenire] es traff ein auf den Alcibiadem.

¹⁰ potentior & maior, quam priuatus] erant enim permulta statuae, quae nonnisi a factioso una nocte disturbari poterant, Diodor. XIII. 2 Hermae παμπληθῆς κατὰ τὴν πόλιν ὄντες. C.

¹¹ priuatus] der, ohne ein öffentlich amt vor sich selbst hbt.

tos enim ¹² liberalitate devinxerat, plures etiam
 5 ¹³ opera forensi ¹⁴ suos ¹⁵ reddiderat. ¹⁶ Quare siebat, ut omnium oculos, quotiescumque in
 publicum prodiisset, ad se conuerteret, neque ei
 par quisquam in ciuitate poneretur. Itaque
 non solum spem in eo habebant maximam, sed
 etiam ¹⁷ timorem, quod & obesse plurimum &
 6 prodesse poterat. ¹⁸ Adspargebatur etiam infamia, quod in domo sua ¹⁹ facere mysteria di-
 cebatur: quod nefas erat ²⁰ more Athenien-
 sium: idque non ad religionem, sed ad ²¹ con-
 iurationem pertinere existimabatur.

IV ¹ Hoc crimine in ² concione ab inimicis
 3 compellabatur. Sed instabat tempus ad ⁴ bel-

¹² liberalitate deuinixerat] durch freygebigkeit hatte er sich
 viele verbündlich gemacht.

¹³ opera forensi] durch beystand in rechts-sachen.

¹⁴ suos] amicos & fautores.

¹⁵ reddiderat] fecerat.

¹⁶ quare] ex qua re.

¹⁷ sed etiam timorem] Noue dictum, timorem in eo ha-
 bebant: sed quia non dixit diserte, habebant timorem (nam
 verbum habebant cum voce spem cohaeret proxime) id-
 circo haec locutio non est vitiosa, sed elegans potius &
 venusta propter rotunditatem & ambitum. Lambin. C.

¹⁸ adspergebatur infamia] es wurde ihm das kleb. flekken
 angehenget.

¹⁹ facere mysteria] sacra occulta, qualia erant Eleusinia,
 in domo sua celebrare.

²⁰ more] ex.

²¹ ad coniurationem pertinere] quemadmodum Catilina
 domi suae sacrarium scelerum constitutum habuit. Cic.
 orat. I. cap. 9. C.

Cap. IV. ¹ hoc] dc. wegen.

² in concione] Vide ad Themistoclem c. I. 3.

³ compellabatur] insimulabatur, er. ward drüber zur rede
 gesetzt. lum

lum ⁵ proficisciendi. Id ⁶ ille metuens, neque ignorans ciuium suorum consuetudinem, postulabat, ut, si quid ⁷ de se agi bellent, potius ⁸ de praesenti quaestio haberetur, quam absens in-
sidia ⁹ criminis accusaretur. Inimici vero eius
quiescendum in praesenti, quia nocere se ¹⁰ ei
non posse intelligebant, & illud tempus expe-
ctandum decreuerunt, ¹¹ quo exisset: ut sic ab-
sentem aggredierentur. ¹² itaque fecerunt. Nam ³
postquam in Siciliam eum pervenisse credide-
runt, absentem, quod ¹³ sacra violasset, reum
fecerunt. qua de re cum ¹⁴ ei nuntius a ma-
gistratu in Siciliam missus esset, ut domum ad
¹⁵ caussam dicendam rediret, essetque in magna
spe ¹⁶ prouinciae bene administrandae, ¹⁷ non
parere ¹⁷ noluit, & in ¹⁸ triremem, quae ad eum

⁴ bellum] Syracusis indictum.

⁵ proficisciendi] ins feid zu gehen.

⁶ ille] Alcibiades.

⁷ de se agi] wenn sie mit ihm was vornehmen.

⁸ de praesenti quaestio haberetur] bey seiner gegenwart die
inquisition angestellet würde.

⁹ criminis] i. e. in.

¹⁰ ei] Alcibiadi.

¹¹ quo] in quo tempore.

¹² itaque] & ita.

¹³ sacra] negotia s. officia.

¹⁴ ei] Alcibiadi.

¹⁵ caussam dicendam] seine verantwortung zu thun.

¹⁶ prouinciae] muneris, quo ei bellum gerendum de-
mandatum erat.

¹⁷ non noluit] voluit.

¹⁸ in triremem, quae erat missa] Salaminia erat missa ad
deportandum: ipse autem in propriam adscendit tam-
quam redditurus, eaque apud Thurios aufugit. Diodor.
XIII.5. Plutarchus autem f. 202 vnius tantum nauis

depor-

Hac 4 deportandum erat missa, adscendit: ¹⁹ Thurius in Italiam peruectus, multa secum reputans de immoderata ciuium faorum licentia, crudelitateque erga nobiles, utilissimum ratus impendeorem euitare ²⁰ tempestatem, clam se a custodibus ²¹ subduxit, & inde primum ²² Elidem, deinde Thebas venit. Postquam autem se ²³ capitis damnatum bonis ²⁴ publicatis audiuit, & id quod ²⁵ vsu venerat, ²⁶ Eumolpidas sacerdotes a populo coactos, ut se deuouerent, eiusque devotionis, ²⁷ quo testatior esset memoria, exemplum in ²⁸ pila lapidea incisum, esse positum in

meminit, ex qua descendens apud Thurius, in terra se abdiderit. C.

¹⁹ Thurius in Italiam] ad sinum Tarentinum. C. v. T. IV.

²⁰ tempestatem] periculum detonans ut solet tempestas.

²¹ subduxit] er hat sich weggeschlichen.

²² Elidem, deinde Thebas] Elidem Peloponnesi: Thebas Boeotiae. C. vid, Tab. II.

²³ capitū] in poenā capitīs.

²⁴ bonis publicatis] nachdem seine gütter öffentlich waren feil gebothen worden.

²⁵ vsu venit] in vsu venit. was gemeinlich geschieht.

²⁶ Eumolpidas sacerdotes] Eumolpidae ab Eumolpo, initiationis inuentore, originem & nomen habent. Suidas teste. Cicero de Leg. II. 14 Quid ergo agent Eumolpidae nostri & augusta illa mysteria siquidem sacra nocturna tollimus? Ergo horum ut initiare erat, quod etiam Isocrates Panegyrico docet: ita etiam deuouere, hoc est arcre & excludere a communione sacerorum. C.

²⁷ quo] vt.

²⁸ in pila lapidea] immo in pluribus pilis, infra cap. 6. extr. Non solum autem execrations aut damnationes capitales eiusmodi pilis scriptae, sed etiam multae ab Amphictyonibus irrogatae. Diodorus XVI. 24. de Phocensium poena pecuniaria. C.

²⁹ publico,

²⁹ publico, Lacedaemonem demicauit. Ibi, ⁶
 ut ipse praedicare confuerat, non aduersus pa-
 triam, sed inimicos suos bellum gessit, quod
 iidem hostes essent ciuitati. nam cum intellige-
 rent ³⁰ se plurimum prodesse reipublicae, ³¹ ex ea
 eiecisse, plusque irae sue, quam stilitati com-
muni paruisse. Itaque ³² huius consilio Lacedae- ⁷
 monii cum Persarum rege amicitiam fecerunt:
 deinde ³³ Deceliam in Attica munierunt, ³⁴ pree-
 sidioque perpetuo ibi posito in ³⁵ obsidione Athe-
 nas tenuerunt. ³⁶ Eiusdem opera ³⁷ Ioniam a
societate auerterunt Atheniensium. ³⁸ quo fa-
 cto, multo ³⁹ superiores bello esse ⁴⁰ cooperunt.

Neque vero ¹ his rebus tam amici Alcibiadi V
 sunt ² facti, quam ³ timore ab ⁴ eo alienati. Nam

²⁹ publico] loco.

³⁰ se] Alcibiadem.

³¹ ex ea] subaudi se eiecisse. Alias hi accusatiij cum
 infinitiis constructionem facient obscuriorum.

³² huius consilio] i. e. ex. Thucydides VII. p. 495 Al-
 cibiades Lacedaemonios docebat muro circumdare
 Deceliam.

³³ Deceliam in Attica] Pausanias Lacon. f. 89 vocat
 ορειον τὸ ἐν Δεκέλειᾳ, castellum Deceliae, quo comme-
 tuis terrestris Atheniensium impediebatur, Thucyd. VII.
 p. 502. Plutarch. p. 203. C.

³⁴ praesidio -- posito] nachdem eine stetswährende besa-
 zung dahin ist verlegt worden.

³⁵ obsidione tenuerunt] sie haben blockiert gehalten.

³⁶ opera] ex.

³⁷ Ioniam] minoris Asiae prouinciam. vid. Tab. III.

³⁸ quo] ex.

³⁹ superiores bello esse] den meister zu spielen im kriege.

⁴⁰ cooperunt] Lacedaemonii.

Cap. V. ¹ his] ex.

² facti] Lacedaemonii.

³ timore] ex.

cum acerrimi ⁴ viri ⁵ praestantem prudentiam in omnibus rebus cognoscerent, pertimuerunt, ne ⁶ caritate patriae ductus aliquando ab ⁸ ipsis descisceret, & cum ⁹ suis in ¹⁰ gratiam rediret. Itaque tempus eius interficiendi quaerere insti-
² tuerunt. Id ¹¹ Alcibiadi diutius celari non po-
 tuit. erat enim ¹² ea sagacitate, vt decipi non
 posset, praesertim cum ¹³ animum attendisset ad
³ cauendum. Itaque ad Thissaphernem ¹⁴ prae-
 fectum regis Darii se contulit. cuius cum in
 intimam amicitiam peruenisset, [& Athenien-
 sium, ¹⁵ male gestis in Sicilia rebus, opes ¹⁶ se-
 nescere, contra Lacedaemoniorum crescere vi-
 deret; initio cum Pifandro ¹⁷ praetore, qui
 apud ¹⁸ Samum exercitum habebat, per inter-

⁴ eo] Alcibiade.

⁵ viri] Alcibiadis.

⁶ praestantem] superantem.

⁷ caritate] i. e. a.

⁸ ipsis] Lacedaemoniis.

⁹ suis] Atheniensibus.

¹⁰ gratiam rediret] sich ausfühnete.

¹¹ Id Alcibiadi celari non potuit] licebat etiam loqui, id Alcibiadem celari, sicut Hirtius B. Alex. c. 7 dixit, quod neque celari Alexandrinos possent in apparanda fuga. C.

¹² ea sagacitate] praeditus.

¹³ animum attendisset] wenn er alle kräfte des gemüthes zusammen genenommen hätte.

¹⁴ prefectum regis Darii] in Asia citeriore. C.

¹⁵ male gestis in Sicilia rebus] Peloponnesiacum bellum, in Siciliam deuolutum, graue fuit Atheniensibus & paene exitiale. Iustin. IV. 5. C.

¹⁶ senescere] infirmari, debiliores fieri, qua sc. seneante, Metaphora ab homine ducta.

¹⁷ praetore] Atheniensium.

¹⁸ apud Samum exercitum habebat] Ita etiam Diodor.

nunties

nuutios colloquitur & de reditu suo facit mentionem. Erat enim¹⁹ eodem, ²⁰ quo Alcibiades, ²¹ sensu, populi potentiae non amicus, & optimatum fautor. ²² Ab hoc destitutus, pri-
mum per ²³ Thrasybulum, Lyci filium, ab exer-
citu recipitur, praetorque fit apud Samum,
²⁴ post ²⁵ suffragante ²⁶ Theramene ²⁷ populisci-
to restituitur, parique absens imperio praeufigi-
tur, simul cum Thrasybulo & Theramene.
²⁸ Horum imperio tanta commutatio rerum fa-
cta est, ut Lacedaemonii, qui paullo ante victores
viguerant, ²⁹ perterriti pacem peterent. victi
enim erant ³⁰ quinque proeliis terrestribus, tri-

XIII. 41. Est autem haec insula Epheso urbi fere op-
posita. C. vid. Tab. II.

¹⁹ eodem] in.

²⁰ quo] in quo erat.

²¹ sensu] sententia.

²² Ab hoc destitutus] a Pisandro, puta initio. nam
postea ipse populo restitutionem suasit, Thucyd. VIII.
p. 583 aut noluit in exercitum recipere, antequam id
populus iussisset. C.

²³ per Thrasybulum] qui maxime & semper ea senten-
tia fuit, ut Alcibiades restitueretur. Thucyd. p. 600. C.

²⁴ post] receptionem Alcibiadis ab exercitu.

²⁵ suffragante] indem er sein iawort gab.

²⁶ Theramene] Philosophus erat Atheniensis, magna
in republica auctoritate.

²⁷ populis] i. e. ex populis idem quod ple-
biscitum, de quo vide supra ad Aristidem. c. I. 4.

²⁸ horum] sub.

²⁹ perterriti pacem peterent] Post pugnam apud Cyzi-
cum Diodorus XIII. 52 πρέσβετες ἐπεμψαν εἰς Αθήνας
ὑπὲρ εἰρήνης. C.

³⁰ quinque proeliis terrestribus] i.e. in. Difficile est, hunc
numerum ex historia probare. Diodorus XIII. 50 tantum
bus

bus naualibus, in quibus ducentas naues triremes amiserant, quae captae in hostium venerant
 6 potestatem. Alcibiades simul cum collegis
³¹ receperat ³² Iam, ³³ Hellespontum, ³⁴ mul-
 tas praeterea urbes Graecas, quae in orasitae
 sunt Asiae, quarum expugnauerant complures;
 in his ³⁵ Byzantium. neque minus multas ³⁶ con-
 filio ad amicitiam adiunxerant, quod in captos
 7 clementia fuerant usi. Inde ³⁷ praeda onusti,
 38 locupletato exercitu, maximis rebus gestis
 Athenas venerunt.

VI His cum obuiam vniuersa ciuitas in ¹ Pirae-
 eum descendisset, tanta fuit omnium ² expecta-
 tio visendi Alcibiadis, ut ad eius triremem vul-

vnius meminit terrestris apud Cyzicum: Plutarchus
 f. 207 seq. praeter illud Cyzicenum, aliquot pugnas ad-
 versus auxilia Spartanorum, quae Pharnabazus adduce-
 rat, memorauit, etiam urbes expugnatas, eiecto Pelo-
 ponnesiorum praesidio. Nauales autem pugnae facilius
 numerantur. Due apud Abydum (quoniam priori
 Alcibiades non interfuit) Diodor. XIII. 40 & 46. tertia
 apud Cyzicum, idem XIII. 50. C.

³¹ receperat] in priorem fidem.

³² Iam] minor. Asiae. vid. Tab. III.

³³ Hellespontum] frerum Thraciae. vid. Tab. II.

³⁴ multas praeterea urbes] Cyzicum, Chalcedonem,
 Selymbriam, Byzantium. Plutarch. p. 207 seq. C.

³⁵ Byzantium] Thraciae nobile oppidum. vid. Tab. II.

³⁶ consilio] in.

³⁷ praeda] ex.

³⁸ locupletato] i. e. cum.

Cap. VI. ¹ Piraeum] portum urbis Atheniensis, qui
 consilio Themistoclis aedificatus est, ut supra ex eius vi-
 ta c. 6. 1 constat. De eo peculiarem libellum scripsit
 Meursius.

² expectatio] desiderium ex expectatione ortum.

³ perinde ac] eben als. ⁴ aduersus] infelices.

gus

gus confueret, ³ perinde ac si solus aduenisset; sic enim populo erat persuasum, & ⁴ aduersas ⁴
⁵ superiores, & praesentes secundas res accidisse
⁶ eius opera. Itaque & Siciliae ⁷ amissum, &
Lacedaemoniorum victorias culpae ⁸ suae tri-
buebant, quod talem virum e ciuitate expulsi-
sent. Neque ⁹ id sine caufa arbitrari videban-
tur. nam postquam exercitui praeesse ¹⁰ coe- ³
perat, neque ¹¹ terra, neque mari hostes ¹² pares
esse potuerant. Hic ¹³ ut ¹⁴ naui egressus est,
quamquam Theramenes & Thrasybulus eisdem
rebus prae fuerant, simulque venerant in Pirae-
eum, tamen ¹⁵ illum unum omnes prosequen-
bantur, & id quod nunquam antea ¹⁶ vsi vene-
rat, ¹⁷ nisi Olympiae victoribus, coronis aureis
aeneisque ¹⁸ vulgo donabatur. Ille lacrimans
talem benevolentiam ciuium suorum accipie-

⁵ superiores] priores. ⁶ eius opera] ex.

⁷ amissum] rara vox quartae decl. pro amissionem,

⁸ suae] Atheniensium.

⁹ id] infortunia propria culpa accersita.

¹⁰ cooperat] Alcibiades. ¹¹ terra] i. e. in.

¹² pares esse poterant] sie konten die wage halten.

¹³ ut] p. stquam. ¹⁴ naui] e naui.

¹⁵ illum unum omnes prosequebantur] ceteris ducibus
neglectis. Plutarchus p. 209 τὸς ἀλλος σερτηγες οὐδ'
ἔρανη ἐδόκει οἱ αἰπαντῶντες ἄνθρωποι. C.

¹⁶ vſi] in vſi.

¹⁷ nisi Olympiae victoribus] Ex olea vel oleastro coro-
na in Olympicō agone: an ergo extra ordinem etiam
aurea? an dixit, ut Olympiae victores oleaginis, ita re-
deuentem Alcibiadēm aureis fuisse exceptum, quo coro-
nae tantum cum Olympicis comparentur, non itidem
materia? Plutarchus p. 209. simpliciter ἔστι φάντα. C.

¹⁸ vulgo] a.

bat,

bat, reminiscens pristini temporis¹⁹ acerbitatem. Postquam²⁰ asty venit,²¹ concione ad vocata sic verba fecit, ut nemo tam ferus fuerit, quin²² eius casum lacrimarit, inimicumque his se ostenderit,²³ quorum opera²⁴ patria pulsus fuerat,²⁵ perinde ac si alius populus, non ille ipse, qui tum flebat, eum²⁶ sacrilegii damnasset. Restituta ergo huic sunt publice bona, iidemque illi²⁷ Eumolpidae sacerdotes rursus²⁸ resacrare sunt coacti, qui eum deuoverant: ²⁹ pilaeque illae, in quibus deuotio fuerat scripta, in mare praecipitatae.

VII Haec Alcibiadi laetitia minus fuit diurna nam, cum ei essent omnes honores decreti, totaque respublica¹ domi bellique tradita, ut² vnius arbitrio gereretur; & ipse postulasset, ut duo sibi collegae darentur, Thrasybulus & Admantus: neque id negatum esset; ³ classe in

¹⁹ acerbitatem] hostilitatem in accusando eo absente.

²⁰ asty] i.e. in. Vide supra ad Themistoclem c.4. I.

²¹ concione] postquam concio aduocata esset.

²² eius] Alcibiadis.

²³ quorum opera] ex quorum opera.

²⁴ patria] ex.

²⁵ perinde ac] gleich als.

²⁶ sacrilegii] in scelere sacrilegii.

²⁷ Eumolpidae] Vid. cap. IV. n. 26.

²⁸ resacrare] a diris, quibus illum deuoverant, absoluere.

²⁹ pilaeque in mare praecipitatae] ad abolendam memoriā: alias exscalperunt, quae iniuste inscripta erant. Diodorus XVI. 24 τὰς τῶν Αμφικτυόνων αποδάσεις ἡ τῶν σηλᾶν ἐξέκοψε. ε.

Cap. VII. ¹ domi bellique] i.e. in negotiis.

² vnius] i.e. ex arbitrio vnius.

³ classe] cum.

Agam

Asiam profectus, quod ⁴ apud Cymen minus
⁵ ex sententia rem gesserat, in inuidiam recidit,
⁶ nihil enim eum non ⁷ efficere posse ⁸ ducebant.
ex quo siebat, vt omnia minus prospere gesta ²
⁹ eius culpa et tribuerent, cum eum aut negligenter, aut malitiose fecisse loquerentur. sicut rum
accidit. nam ¹⁰ corruptum a rege capere Cy-
men noluisse, ¹¹ arguebant. Itaque ¹² huic ma-
xime putamus ¹³ malo fuisse, nimiam opinionem
ingenii atque virtutis. timebatur enim non mi-
nus, quam dilgebatur ne ¹⁴ secunda fortuna,
magnisque opibus ¹⁵ elatus, ¹⁶ tyrannidem con-
cupisceret. ¹⁷ Quibus rebus factum est, vt ¹⁸ ab-

⁴ apud Cymen minus ex sententia rem gesserat] Cyme siue Cuima vrbs Æoliae prope Notium, a quo id proelium denominat Diodorus XIII. 71. Non autem ipse rem gesserat, sed vel Clazomeniis auxilio profectus, Diodor. c. l. vel in Cariam ad conficiendam pecuniam, Plutarch. p. 211. mandauerat Antiocho, quem reliquis nauibus praefecerat, ne se absente configrat cum hostibus, qui vero gloriae cupidior mandatum imperatoris cum ma-
ximo ciuitatis suae damno contempsit. C.

⁵ ex sententia] nach wunsch.

⁶ nihil non] i. e. omne.

⁷ efficere] gloriae magnitudo fraudi erat Alcibiadi. Plutarchus c. l. ἵπο τῆς αὐτῆς δόξης καταλυθῆναι. C.

⁸ ducebant] putabant, existimabant.

⁹ eius] Alcibiadis.

¹⁰ corruptum] verblendet.

¹¹ arguebant] sie beschuldigten ihn.

¹² hisic] Alcibiadi.

¹³ malo] i. e. in malum. zum übel.

¹⁴ secunda] a.

¹⁵ elatus] aufgeblasen, stolz.

¹⁶ tyrannidem] eine unumschrenckte herrschafft über ein freyes volck.

¹⁷ quibus] ex.

senti magistratum abrogarent, & alium in eius
4 locum substituerent. Id ille¹⁹ ut audiuit, do-
 mum reuerti noluit, &²⁰ se Paetyen contulit,
 ibique tria castella communiuit,²¹ Bornos, Bi-
 santhen, Neontichos : ²² manuque collecta
²³ primus Graeciae ciuitates in Thracia introiit,
5 glorioius existimans barbarorum ²⁴ praeda lo-
 cupletari, quam Graiorum. Qua ex re creuerat
 eius fama cum opibus, magnamque amicitiam si-

¹⁸ absenti] Alcibiadi. ~~non fuit uenit~~ 5.1

¹⁹ ut] h. l. idem quod postquam. ~~od 52. oopisre~~

²⁰ se Paetyen contulit] ita diserte Diodorus XIII. 74.
 nec abludunt vestigia manu scriptorum, quibus inuitis
 alii Perinthum intruserunt. Est autem Paetye ad Pro-
 pontidem ultima in limite Chersonesi, Ptolem. III. ii. Con-
 sentit Xenophon Rer. Graec. lib. I. p. 259 Alcibiadem ex
 hac clade ες Χερσόνησον, ες τα ειντο τείχη, in Chero-
 nesum, in munimenta sua refugisse. C. Vid. Tab. II.

²¹ Bornos, Bisanthen, Neontichos] Borni, locus obscurus,
 ignotus geographis. Bisanthe, quae & Rhaedestus, su-
 pra Paetiam sita (Ptolem. c. i.) ab Ortelio primum ad-
 sumta pro vulgatorum Byzia: addo quod & ante cla-
 dem munimentum habuerat περι Βιτάβην, Plutarch. p.
²¹⁵. Neontichos Scylacis haud procul Perintho est: pro-
 prior quidem Paetiae Macrontichos Ptolomaei: quod in
 textum Nicol. Courtinus recepit: illud vero magis
 conuenit cum vestigiis manu exaratorum codicum. C.

²² manuque] parte copiarum.

²³ primus Graeciae, ciuitates in Thracia] Ita codices qui-
 dam habent Hier. Magio testante: alii, etiam Bosius,
 Graeciae ciuitatis in Thraciam. Lambinus vocem ciuitatis
 expunxit, quem plures editores secuti sunt. Adqui-
 esco in prima lectione, quae Bosio etiam probatur, ut
 ciuitates in Thracia sint liberi Thraces seu αστικοι, ut
 Plutarchus c. l. vocat, quos bello inuasit Alcibiades.
 Ciuitas enim populum liberum sonat, ut saepe apud Cae-
 sarem de bello Gallico commentariis. C.

²⁴ praeda] ex.

bi cum

bi cum²⁵ quibusdam regibus Thraciae pepererat.

Neque tamen a caritate patriae potuit recede-^{VIII}
re. nam cum apud¹ Ἀgos flumen Philocles praetor Atheniensium classem constituisset suam, neque longe abesset L. Mander praetor Lacedaemoniorum, qui in eo erat² occupatus, ut bellum quam diutissime³ duceret, quod⁴ ipsis pecunia & rege suppeditabatur, contra Atheniensibus exhaustis, praeter arma & naues, nihil⁷ erat super. Alcibiades ad Atheniensium venit exercitum, ibique⁸ praesente vulgo agere coepit: si bellent, se coacturum Lysandrum aut dimicare aut pacem petere: Lacedaemonios eos nolle configere classe, quod⁹ pedestribus copiis plus quam nauibus

²⁵ cum quibusdam regibus Thraciae] Medoco & Scuthe.
Diodor. XIII. 105. C.

Cap. VIII. ¹ Ἀgos in Chersoneso Taurica. Tab. II.

² occupatus] er war damit eingenommen l. beschäftiger.

³ duceret] protraheret sine proeliis, quibus cito finiretur. Infra in Datame c. 8. n. 5 cum bellum duci maiore regis calamitate videret. Cicero ad Marium E. ist. VII. 3 cum ab ea (pacis) sententia Pompeius valde ahorreret, suadere institui, ut bellum duceret. C.

⁴ ipsis] Lacedaemoniis. ⁵ rege] sc. Persarum.

⁶ exhaustis] erschöfft, & pecunia & copiis.

⁷ erat super] pro supererat, per Anastrophēn qua non casus solum, ut in Grammaticis exstat, sed & verbo simplici praepositio postponitur.

⁸ praesente] coram.

⁹ pedestribus copiis plus quam nauibus] in pedestribus, id est. terrestribus, equitatu comprehenso. In Conone cap. I. praetor pedestribus exercitibus praefuit, & praefectus classis res magnas mari gessit: & Dion cap. 6. quorum consensu praeerat classi, cum Dion exercitum pedestrem teneret. Pedestris ergo non equitatui, sed classi sine nauali exercitui opponitur. Sic & Liuius XXVI cap. vlt. paucos dies excedendis

E 2 . Galerent,

Balerent: sibi autem esse facile,¹⁰ Seuthen regem Thracum deducere, Et¹¹ eos¹² terra depelleret:
 3 quo facto, necessario aut classe conflicturos, aut
 4 bellum¹³ composituros. Id etsi vere dictum
 15 Philocles animaduertebat, tamen postulata
facere noluit, quod sentiebat, se, Alcibiade rece-
 pto,¹⁶ nullius momenti apud exercitum futurum:
 Et si quid¹⁷ secundi euenisset, nullam in ea re su-
 am partem fore: contra ea, si quid aduersi acci-
 5 disset,¹⁸ se hunc eius delicti futurum reum. Ab
 hoc discedens Alcibiades, quoniam, inquit, vi-
 ctoriae patriae repugnas, illud moneo,¹⁹ iuxta
 hostes²⁰ castra habeas nautica.²¹ periculum est
 enim, ne²² immodestia militum nostrorum occasio

naualibus pedestribusque copiis absumfit. Adde Gronov. ad
 Liv. XXXVII. 53. C.

¹⁰ Seuthen regem Thracum] amicum suum. Supra c. 70
 n. 5. C.

¹¹ eos] Lacedaemonios.

¹² terra] ex.

¹³ composituros] dem kriege ein friedlich ende machen.

¹⁴ id] Alcibiadis consilium.

¹⁵ Philocles] praetor Atheniensium, qui illo die im-
 perium tenebat. Diodor. XIII. 106. Alterna enim vice
 imperabant, ut ad Miltiad. c. 4 notauimus. C.

¹⁶ nullius momenti] momentum a mouendo, alias notat id
 temporis spatium, quod vno oculi ictu conficitur: h. l.
 autem est illud in quo tota res seu rei cardo mouetur,
 seu praecipuum. Nullius momenti, er würde nichts mehr
 zusprechen haben.

¹⁷ quid secundi] etwas glückliches.

¹⁸ se] Philoclem.

¹⁹ iuxta] neben.

²⁰ castra nautica] stationem nauium non procul ab ho-
 stibus habeas.

²¹ periculum ne] es ist zu befahren, daß.

²² immodestia militum] ab immodestia, supra Lysandro
 cap. 2. C. detur

*detur Lysandro nostri opprimendi exercitus. Neque ea res illum fefellerit, Nam Lysander, cum per 6 speculatores comperisset, ²³ vulgum Atheniensium in terram ²⁴ praedatum exisse, nauesque paene inane*s* relictas, ²⁵ tempus rei gerendae non dimisit, ²⁶ eoque impetu totum bellum ²⁷ deleuit.*

At Alcibiades vicitis Atheniensibus non satis IX tuta eadem loca sibi arbitratus, ¹ penitus in Thraciam se supra Propontidem abdidit, sperans ibi facillime suam fortunam oculi posse. ² falso. ² nam Thrases, postquam eum cum magna pecunia venisse senserunt, insidias ei fecerunt. qui ea, quae apportauit, abstulerunt, ipsum capere non potuerunt. ³ Ille cernens, nullum locum sibi ³ tutum in Graecia, propter potentiam Lacedemoniorum, ad ⁴ Pharnabazum in Asiam transiit, quem quidem adeo sua ⁵ cepit humanitate, ut ⁶ eum nemo in amicitia antecederet, namque ei ⁷ Grunium dederat in Phrygia castrum, ex quo

²³ vulgum] der gemeine soldate.

²⁴ praedatum exisse] vide ibidem dicta. Ut fieri solet, proditionis suspicione*s* accedebant. Pausanias Phoc.p. 325 προσθῆναι ἐπὶ χειμασίν ὑπὸ τῶν σερπηντάρων. C.

²⁵ tempus] opportunum.

²⁶ eoque] inque eo.

²⁷ deleuit] ganz und gar ein ende gemacht.

Cap. IX. ¹ penitus in Thraciam] Plutarchus p. 212. Bithyniam habet, sed a Thracibus tum habitatam. Vnde etiam spoliatum dicit υπὸ τῶν ἐκεῖ Θρακῶν. C. vid. Tab. II.

² falso] Vna vox periodus, i. e. At falso ita sperauit. C.

³ ille] Alcibiades.

⁴ Pharnabazum] satrapen Persicum.

⁵ cepit] sibi conciliauit, amicum fecit. Sic in passiuo capi est delectari aliqua re.

⁶ cum] Alcibiadem.

⁷ Grunium in Phrygia castrum] Grunium siue Grynium,

4 ⁸ quinquaginta talenta vectigalis capiebat. ⁹ Quia fortuna Alcibiades non erat contentus, neque Athenas vietas Lacedaemoniis seruire poterat pati. Itaque ad ¹⁰ patriam liberandam omni ¹¹ ferebatur cogitatione. sed videbat id sine ¹² rege Persarum non posse fieri. ideoque ¹³ eum amicum sibi cupiebat adiungi. neque dubitabat facile se consecuturum, si modo eius ¹⁴ conueniendi habuisset potestatem. nam ¹⁵ Cyrum fratrem ei bellum clam parare ¹⁶ Lacedaemoniis adiuvantibus, sciebat; id si ei aperuisset, magnam se ¹⁷ ab eo ¹⁸ initurum gratiam videbat.

X Haec cum ¹ moliretur, peteretque a Pharnabazo, ut ad ² regem mitteretur, ³ eodem tempo-

quod Xenophon sub init. lib. 3. Graec. & Diodor. Sicul. XVII. 7 cum Aioliae vrbibus, Myrina & Pitane, coniungunt; argumento est, Phrygiam minorem heic intelligendam esse. C. vid. Tab. III.

⁸ quinquaginta] 12500 imperiales.

⁹ qua] in.

¹⁰ patriam] Athenas.

¹¹ ferebatur] ferri ad aliquam rem est a quodam adfectum ad aliquam rem gerendam perduci, h. I. de amore.

¹² sine rege Persarum] Artakerxe Memore, Darii Noghi filio. C.

¹³ eum] regem.

¹⁴ conueniendi] conloquendi, adeundi, wenn er ihn nur hätte sprechen können.

¹⁵ Cyrum fratrem ei bellum clam parare] in Ionia, Hellepono, Chersoneso, Thessalia, Xenoph. princip. lib. I. Exped. Cyri. C.

¹⁶ Lacedaemoniis] cum.

¹⁷ ab eo] Vocabulae ab eo absunt a quibusdam codicibus. C.

¹⁸ initurum gratiam] er werde in große Gnade kommen.

Cap. X. ¹ moliretur] Alcibiades.

² regem] Persarum.

³ eodem] in.

re⁴ Critias ceterique⁵ tyranni Atheniensium
⁶ certos homines ad⁷ Lysandrum in Asiam mise-
runt, qui eum certiorem facerent, nisi Alcibia-
dem⁸ sustulisset, nibilearum rerum fore⁹ ratum,
quas ipse Arbenis constituisset. Quare si suas res²
gestas manere bellet,¹⁰ illum persequeretur. His
¹¹ Laco rebus commotus statuit, accuratius sibi
¹² agendum cum Pharnabazo. Huic ergo re-
nuntiat, quae¹³ regi cum Lacedaemoniis essent,
¹⁴ irrita futura, nisi Alcibiadem biuum, aut mor-
tuum tradidisset. non tulit hoc satrapes, &³
¹⁵ violare clementiam, quam regis opes minui
maluit. Itaque misit¹⁶ Sysamithren & Bagaeum

⁴ Critias] dux tyrannorum, qui Athenas tenebant.

Noster Thrasib. c. 2. extr. C.

⁵ tyranni] welche sich eine ohngebundene herrschaft an-
masseten.

⁶ certos] fidos.

⁷ Lysandrum] Lacedaemoniorum Praetorem.

⁸ sustulisset] e medio. aus dem wege geschafft hatte.

⁹ ratum] gebilligt, fest gestellt.

¹⁰ illum] Alcibiadem.

¹¹ Laco] idem quod Lacedaemonicus, h. l. pro Lysandro.

¹² agendum] esse.

¹³ regi] Persarum.

¹⁴ irrita] non rata, i. e. non certa, ut paullo ante noste
dixerat.

¹⁵ violare clementiam, quam regis opes] utile praepo-
nens honesto. Notum, quod ex Euripide Tullius Off.
III. 21 profert: Si violandum est ius, regnandi gratia violan-
dum est. C.

¹⁶ Sysamithren & Bagaeum] illum patrum Pharnaba-
zi, hunc fratrem, Plutarch. extr. Alcib. quamvis is Ma-
gaeum corrupte scribat. Praestat Bagaeum, ut cum Bagoa
vulgaris nomine in aula Persarum conueniat, quo eunus-
chus notatur, Plinio teste XIII. 4. quod hominum genus
summis honoribus in Oriente praeficiebatur. C.

ad Alcibiadem interficiendum, cum ¹⁷ ille esset
in ¹⁸ Phrygia, iterque ad regem compararet.
4 Missi clam ¹⁹ vicinitati, in qua tum Alcibiades
erat, dant negotium, ut eum interficiant. Illi,
cum eum ferro adgredi non auderent, noctu
ligna contulerunt circa casam eam, in qua quie
scerat, eamque succenderunt: ut incendio con
ficerent, quem manu superari posse diffidebant.
5 Ille autem sonitu flammae excitatus, quod gla
dius ei erat subductus, familiaris sui ²⁰ subalare
telum eripuit. Namque erat cum eo quidam ex
Arcadia hospes, qui nunquam discedere volue
rat. ²¹ Hunc sequi se iubet, & ²² id, quod in
praesentia vestimentorum fuit, arripuit. his
6 in ignem eiectis, flaminae vim transiit. Quem
ut barbari incendium effugisse eminus viderunt,

¹⁷ ille] Alcibiades.

¹⁸ Phrygia] in Phrygia maiore. Monumentum enim
Alcibiadis Athenaeus (XIII, 4.) Inter Synada & Metro
polim vidit. C.

¹⁹ clam vicinitati] Vicinitati, vel sexto casu, ut Lace
daemoni Praefat. n. 4; vel tertio, ut Plaut. Mil. III. 3. 9.
mihi clam est, quamquam casum ibi a verbo, quam ad
verbio regi, malunt grammatici. Vicinitas autem νεμη
vicus est Plutarcho extremo Alcibiade, & Diodoro XIV.
ii. cui Melissae nomen erat, teste Athenaeo XIII. 4. C.
Non opus est hac B. Cellarii interpretatione. Vicinitati
enim h. l. idem est ac vicinis, sicut seruitia accipiuntur
pro seruis. Ordo ergo & sensus talis est: Missi, (qui missi
erant) vicinitati (vicinis) in qua tunc Alcibiades erat, clam
(clanculum) dant negotium &c.

²⁰ subalare telum] quod sub aliis gestare solebant. Fuit
vero breuis pugio. Nam telum omne id notat, quo ali
quem caedere, verberare & vulnerare possumus.

²¹ hunc] hospitem.

²² id vestimentorum] ea vestimenta.

telis

telis missis interfecerunt, caputque eius ad Pharnabazum retulerunt.²³ At mulier, quae ²⁴ cum eo viuere consueverat,²⁵ muliebri sua veste coniectum, aedificii incendio²⁶ mortuum cremavit, quod ad vium interimendum erat comparatum. Sic Alcibiades²⁷ annos circiter quadraginta natus, diem²⁸ obiit supremum.

Hunc¹ infamatum a plerisque, tres² grauisimi historici summis laudibus extulerunt: Thucydides, qui eiusdem aetatis fuit: ³ Theopompus, qui fuit post aliquanto natus, & Timaeus:

²³ At mulier] vel *Timandra* nomine, ut Plutarchus vocat: vel *Theodata*, ut Athenaeus XIII. 4. C.

²⁴ cum eo vivere consueverat] Tollunt viuere Sehottus in h.l. & Buchnerus ad Fabrum, eleganti & usitata ellipsi. C.

²⁵ muliebri sua veste coniectum] sicut paullo ante somniauerat Alcibiades, amicæ se amiculo indutum. Cicero 2. *Diuin. c. 69.* C.

²⁶ mortuum cremavit] Graecorum more, apud quos aequæ crematio & humatio in usu fuit. Scholiastes Thucydidis ad lib. 2. p. 121 auitam consuetudinem appellat, τῷ πατεῖσθαι νόμῳ χρέωντοι, καύσαντες τὰ σώματα. Adde extremo Eumene dicenda. C.

²⁷ annos] i. e. ante.

²⁸ diem obiit] ex foro desumpta est haec loquendi ratio, in quo diem obire, sich zum angesetzten termine einstellen.

Cap. XI. ¹ infamatum] der übel war berüchtigt worden, maxime propter luxuriam, cuius multa ex variis confessit Athenaeus XII. 9. C.

² grauisimi] die von größten nachdruck sind.

³ Theopompus, Timaeus] Theopompus Chius, Isocratis discipulus, scriptor historiae Graecæ & Philippicæ: Timaeus Tauromenita Siculus, Pyrrhi & Tarentini belli temporibus, scripsit res Siculas gemino opere, primo coniunctas cum Graecorum; altero cum Romanorum rebus. C.

qui quidem ⁴ duo & maledicentissimi, nescio
⁵ quo modo, in illo uno laudando consense-
² runt. Nam ea, quae supra diximus, de eo
praedicarunt, atque hoc amplius, cum Athenis
⁶ splendidissima ciuitate natus esset, omnes Athe-
nienses ⁷ splendore ac dignitate vitae superasse:
³ postquam inde expulsus Thebas venerit adeo
⁸ studiis eorum inseruisse, ut nemo ⁹ eum ¹⁰ la-
bore corporisque viribus posset, ¹¹ aequiparare.
omnes enim ¹² Boeotii, magis firmitati corpo-
⁴ ris, quam ingenii acumini inseruiunt. Eun-
dem apud Lacedaemonios, ¹³ quorum moribus
summa virtus in patientia ¹⁴ ponebatur, ¹⁵ sic du-
ritiae se dedisse, & ¹⁶ parsimonia vietus atque cul-

⁴ maledicentissimi] De Theopompo Lucianus sub fi-
nem libri *Quomodo historia scribenda*, iudicat, accusare
potius quam narrare facta. De Timaeo Polybius XII.
⁶. manifeste ipsum plus quam decet propter innatam
acerbitatem in calumnias excurrere. C.

⁵ quo] i. e. in.

⁶ splendidissima] i. e. in.

⁷ splendore] in.

⁸ studiis inseruisse] er habe sich auf dasenige gelegt, was
bey den Thebanern gebräuchlich gewesen.

⁹ eum] Alcibiadem.

¹⁰ labore] in.

¹¹ aequiparare] es ihm gleich thun.

¹² Boeotii firmitati corporis] Diödorus XV. 87 Thebanis
firmitate corporis praecellentes. C.

¹³ quorum moribus] i. e. ex.

¹⁴ ponebatur] putabatur, existimabatur. Sic infra n. 6.
princeps poneretur i. e. primarius existimaretur.

¹⁵ sic duritiae se dedisse] Spartanorum duritiam & la-
boris patientiam laudat Iustinus III, 3 ex Lycurgi insti-
tuto. C.

¹⁶ parsimonia] in.

tus

tus omnes Lacedaemonios binceret. fuisse apud
 17 Thracas, homines vinolentos, rebusque¹⁸ Vene-
 reis deditos; hos quoque in his rebus antecessisse:
 Benisse ad Persas, apud quos summa laus esset 5
 19 fortiter venari, luxuriose vivere; horum sic
 imitatum consuetudinem, Et illi ipsi eum in his
 maxime admirarentur. Quibus rebus effecisse,
 Et apud quoscunque esset, princeps poneretur, ha-
 bereturque carissimus. Sed satis de hoc: reliquos
 ordiamur.

¹⁷ Thracas, homines vinolentos] Vinolentiam Thracum
 perstringit Horatius lib. I. od. 27. pr. & 36. v. 14. C.

¹⁸ rebus venereis] liebes- händeln.

¹⁹ fortiter venari, luxuriose vivere] Quam effusi in ve-
 nationem orientales, vel ex eo manifestum est quod
 Parthorum rex Vonones raro venatu populares suos ad
 rebellionem irritauit, Tacit. II. 2. De luxuria gentis ple-
 ni sunt libri. C.

Ita 7ta folia

VIII.

THRASYBULVS.

ARGUMENTVM.

1. *Thrasylus virtute magis, quam fortuna clarus, patriam &*
triginta tyrannis liberavit, quod factum ipsius proprium est:
cetera bellum Peloponnesii cum militibus communia. 2. *Primum*
cum XXX sociis Phylem configit: despectus ob paucitatem,
Munychiam muniuit, quam bis tyranni oppugnant. In proe-
liis parcit ciuibus: cadit Critias. 3. *Opem fert Pausanias,*
qui pacem facit inter oppidanos & Thrasylulum. Hic le-
gem fert obliuionis: 4. donatur corona oliuae, qua non ali-
ter, ac Pittacus agello medico, contentus fuit. In Cilicia &
barbaris negligentia custodum interficitur. 3

Thrasybulus Lyci filius Atheniensis. Si per ^{Irenius}
 se virtus sine fortuna ponderanda sit, ^I du-

Cap. I. ^I dubito an hunc primum ponam] dubito an,
 id est, dubito annon, siue nescio an. C.